

ptorem foenerationis fuisse.

¶ QUID illi fiet &c.

Quid illi fiet? quid illi faciam? quid illi factum est? Modi sunt loquendi elegantissimi, & à paucis obseruati. Id enim significant quod nonnulli aliquid admirantes uel accepta aliqua calamitate, aut iactura inepte dicunt, Quid de illo fiet? quid de illo faciam? quid de illo factum est?

Plautus in Mercatore: Sed quid illi nunc fiet?

Idem in Mostellaria: Quid mihi fiet tertio, qui solus facio facinora immortalia?

Idem in Bacchidibus: Quid mihi fiet postea?

Cicero Trebatio: Quid porro fiet populo Vlubrano?

Idem Terentia: Etsi nos premet eadem fortuna, quid puero misero fiet?

Idem Attico: Sed quid ijs fiet, si huc Paulus uenerit?

Eidem: Quid illi fiet quem reliquero?

Idem in Rullum: Quæro si qui uolunt uendere non fuerint, quid pecuniæ fiet?

Idem in Verrem: Occurrebat illi ratio, quid Cleomeni fiet?

Idem in Acade. quæstio. Si comprehensio, perceptioq; nulla sit, quid fiet artibus?

Tibullus: Castra macer sequitur, tenero quid fiet amori?

Ouidi⁹ de arte amandi: Perfidus ille absens, qd mihi fiet ait?

Quid mihi fiet ait? sonuerunt cimbala toto Littore.

Plautus in Mercatore: Nescit quid faciat auro?

Terentius in Ecyra: Sed quid faciemus puero?

Cicero in Academicis quæstionibus: Quid em̄ faceret huic conclusioni? Si lucet, lucet igitur, lucet autem.

Ib. dem

Ibidem: Diodoro quid faciã Stoico, quem à puero audiui?

Idem de natura deorum: Quid Ioui facies? quid Vulcano?

Ibidem: Species arcus Taumante dicitur nata, cuius si diuina natura est, quid facies nubibus?

Cato de re rustica sine interrogatione posuit: sed ferè idè est modus loquedi: Si ante inquit nõ deportauerit dominus, uino quod uolet faciet.

Plautus in Casina: Tuo quid factum est Pallio?

¶ Quid faceret aliud.

¶ Quid faceret aliud? Modus est dicendi, quo inepte dicunt, quod poterat aliud facere?

Cicero De oratore: Valerius quotidie cantabat, erat em̃ Scenicus, quid faceret aliud?

¶ QVOTVS.

Licet super relatiuo Quotus, multi uaria senserint: quo tamen apertius uis uerbi intelligatur, uolui pro more quæ plurimas autoritates cõgerere. Videt̃ em̃ mihi quotus quandoque simpliciter interrogare, & numerum petere: ut quota hora est? Dic quotus esse uelis? Quotus erit iste denarius? Et quandoque sine interrogatiõne: ut Quota pars ex eo deducet̃, ea pars tibi sit pfutura. Quandoque quota pars significat minimã partẽ: ut Pars quota laudis erat, quota portio fecis Achiuæ. Quandoque Quotus iungit̃ cū quisque, & tũ etiam interrogat: ut quotusquisque bonus est? Quotusquisque est qui teneat artem numerorũ? quasi dicat, nullus, aut rarus. Infra scriptæ autoritates planè omnia demonstrabunt.

Cice. in Verrẽ: Quotus erit iste denarius, q̃ nõ sit deferendus?

Horatius: Hora quota est?

Idem:

Quotusquisque? wo wist mēnich?

Idem: Tu quotus esse uelis, rescribe.

Idem: Scire uelim Cartis precium quotus arroget annus.

Caius de interrogatorijs actionibus, lege: Qui interrogatur an hæres sit: uel quota ex parte sit?

Idem eodē titulo, lege: Si defensor in iudicio interrogatus, an is quem defendit hæres: uel quota ex parte sit?

Paulus ad legem falcidiam, lege, Plautius: Rationē legis falcidiæ habendam, & quota pars ex eo decederet, eam partē in fundo legato inutilem futuram.

Ouidius de Ponto: Qui quota terroris pars solet esse mei.

Idem ad Corinnā: Ex tot in Atridis pars quota laudis erat.

¶ Quotusquisq; *wo mēnichter*

¶ Varro de lingua Latina: Quotusquisq; iam seruus habet prisca nomina, quæ mulier suum instrumētum uestis, atq; auri ueteribus uocabulis non inductis?

Cicero de finibus: Quis est enim, aut quotusquisq; cui mors cum appropinquet, non refugiat timido sanguis, atq; exalbescat metu?

Idem de Tusc. Quotus enim quisq; philosophorum inuenitur, qui sit ita moratus?

Idem de diuinatione: Quota enim quæq; res euenit prædicta ab istis?

Idem De oratore: Quotus enim quisq; est, qui teneat artem numerorum, atq; modorum?

Idē pro L. Flacco: Quotus em̄ quisq; est, qui hanc in Remp. sectam sequatur?

Idem pro M. Cælio: Quotusquisq; istam effugere potest?

Idem pro P. Sextio: Quotusq; inueniet tāta uirtute uir?

Quatenus,

¶ QVATENVVS, Hactenus, Eatenus.

war tho
her tho
dar the
— wo veer — wo nae.

Quatenus particula, licet nonnulli discrimen faciant cu-
per è, & cum per i scribitur: ita tamen scriptione cõfu-
sa est, ut internosci non facile sit. Eius tamẽ significatum, &
dicendi modũ, quo celebrata reperitur, subdere non omit-
tam. Est enim meo iudicio quod Vsq; ad quem finem, uel
terminum. Interdum significat Quantum.

Cicero in Oratore: Itaq; soli ij, qui sciunt quid, & quatenus,
& quomodo dicturi sunt.

Ibidem: Sed quærimus idem, quod in cæteris rebus maxi-
me quærendum est quatenus. ^{wo veer}

Ibidem: In omnibus rebus uidendum est quatenus: Et si em̃
suis cuiq; modus est, tamen magis offendit nimiũ, quàm
parum. ^{wo veer}

Idem in Oratore lib. ij. Quatenus hæc sunt ridicula tractan-
da Oratori perq; diligenter uidendum est.

Idem in Tuscula. Magna culpa Pelopis, qui non erudierit fi-
lium, nec docuerit, quatenus esset quodq; curandum.

Idem in Anto. Quibus auspicijs istos fasces augur acciperẽ?
quatenus haberem? cui traderem?

Idem in Acade. Rerum natura nullam nobis dedit cognitio-
nem finium, ut ulla in re statuere possimus quatenus. ^{wo veer}

Idem de officijs: Animaduertẽdum est etiam, quatenus ser-
mo delectationem habeat: & ut incipiendi ratio fuerit, ita
sit desinendi modus.

Ibidem: Vulgus quid absit à perfecto, ferè non ex toto intel-
ligit: quatenus autẽ intelligit, nihil putat prætermissum.

Ibidem: Sed aliter leges, aliter Philosophi tollunt astutias:

S Leges

Leges quatenus manutenere res possint: Philosophi quatenus ratione & intelligentia.

Idem de amicitia: Quamobrem id primū uideamus, si placet, quatenus amor in amicitia progredi debeat.

Ibidem: Est enim quatenus amicitia dari uenia possit.

Idem P. Lentulo: Postulatum est, ut Bibuli sententia diuideretur, quatenus de religione dicebat.

Horatius: Iubeas miserum esse libenter, quatenus id facit.

Vulpianus de magistratibus, lege, In ordinem: Videamus an & quatenus teneatur. & subdit: An & quatenus in patrem eius actio danda sit quaeritur.

Vitruuius: In nauibus remi cum sint in aqua directi, tamen oculis infracti uidentur: & quatenus eorum partes tangunt summā planiciem liquoris, apparent uti sunt, directi.

Titus Liuius ab urbe condita: Italiae nisi quatenus uallum castrorum cingit, nihil relinqueretis Pœno.

Ibidem: Ut quatenus tuto possent, Italiam spectatum irent.

¶ Hactenus particula post se, ut, plerūq; apud bonos autores trahit. *so ver, dat.*

Idem de diuinatione: Etsi uideo eò tum Stoicum esse conatum, qui hactenus aliquid egit, ut earum rationem rerum explicaret: quæ mari, cælo ue fieret: Illa uero cur euenerint, quis probabiliter dixerit?

Celsus de usufructu, lege: Hactenus tamen ut facta tecta habeat, si qua tamē uetustate corruerint, neutrum cogi reficere.

¶ Eatenus quandoq; post se, ut, quandoq; quoad, quandoq; hactenus, trahit: significat enim tādium, uel usq; ad id. *solange tho*

Cicero

Cicero de optimo genere oratorum: Verba prosequens eatenus, ut non abhorreant à more nostro.

Idem ad Q. fratrem: Quorū si quis forte esset sordidior, ferres eatenus quoad per se negligeret eas leges, quibus est astrictus: non ut ea potestate, quam tu ad dignitatem permisisses, ad quæstum uterentur.

Idem in Academicis: Sed hoc civile quod uocant eatenus quoad populo præstare uoluerunt.

¶ Quādoq; Eatenus quatenus, & hactenus quatenus dicitur.

Caius de institutoria actione: Eatenus dabitur in eum actio, quatenus ex ea re locupletior factus est.

Vulpianus, de in rem uerso, lege, Si pro patre: Si domini debitor sit seruus, & ab alio mutuatus ei soluerit, hactenus non uertit, quatenus domino debet.

¶ QVOD sine molestia tua fiat, Quod sine incommodo tuo fiat, Quod sciam, Quod pace tua fiat, Quod inter uos liceat dicere.

¶ Quod sine molestia tua fiat, quod sine incōmodo tuo fiat, quod sciam, quod pace tua fiat, quod inter nos liceat dicere, & huiusmodi loquēdi modi orationē Latinam candidam & luculentam efficiunt. Quos modos qui obseruare, & in scriptis usurpare neglexerunt, non iniuria illiterati, ac propè infantes iudicantur,

Plautus in Menechmis: Nō Edepol ego te (quod sciam) unquē ante hunc diem uidi.

Ibidem: Dic mihi tu, unquē tibi intestina tibi crepant, quod sentias?

Terentius in Eunucho: Pace quod fiat tua.

S 2 Idem

Idem in Adelpis: Non equidem instas, quod sciam.

Cicero Seruio Sulpitio: Quare pergratum mihi feceris, si eū in amicitiam tuam receperis: atq; eum (quod absq; molestia fiat) si qua in re opus ei fuerit, iuueris.

Eidem: Quare uelim, quicquid habent negocij, des operam, quod cōmodo tuo fiat, ut te obtinente Achaiam cōficiant.

Idem Terētia: Tu uelim (quod cū cōmodo ualitudinis tuæ fiat) cū longissime poteris, obuiam nobis properes.

Idem Attico: Et uelim cures epistolam, quam ad eū misi reddendam, & ipse (quod cōmodo tuo fiat) colloquere.

Eidem: Serapionis librum ad me misisti, ex quo quidē ego (quod inter nos liceat dicere) millesimam partem uix intelligo.

Idem Lentulo: Decernit ut regem deducas, quod commode rem facere possis.

Varro de re rustica: Neque explicata tota separatim (quod sciam) ab ullo.

uo vnl recto dno
¶ QVAMPRIDEM? QUAMDUDUM?

Nemo (nisi fallor) nemo (inquā) modum eum plene, aut recte obseruat, quo admirandi illi ueteres utebantur, rogandi scilicet Quāpridem, quāduum uenit ille? Quē loquendi modum latinissimum pleriq; ignorātes, Quā diu est quod uenit, aut quādiu est ex quo uenit, uel quantū tempus est, ineptissime dicunt.

Plautus in Stico: Quāpridē non edisti?

Terentius in Eunuchō: Quærit quāpridē pater mihi, & mater mortui essent? dico, iam diu.

Cicero pro Rabirio perduellione: Quæro quāpridem hoc nomen.

nomen Fanni in aduersaria retulisti?

¶ *Quādudum. mo vijl ecc tydes*

Plautus in Stico: Quādudum in portum huc uenit? Respō
detur, longissime.

Idem in Trinūmo: Quādudum istuc, aut ubi actum est?

Idem in Asinaria: Quāmdudum tu aduenisti?

Idem in Mercatore: Quādudū dixeras te odisse æque atq;
angues?

Terentius in Eunucho: Venit quāmdudū? Respondetur,
modo.

¶ *Quàm mox. mo drade*

Plautus in Stico: Quā mox cocta est cœna? impransus ego
sum.

Idem in Mostellaria: Quid nunc? quàm mox? & hic interro
gantis est.

Idem in Asinaria: Quàm mox mihi operam das?

¶ *Quandoq; cum non interrogat, significat id quod
q̄ cito aut statim: ut Quam mox erit cocta cœna,
id est cito uel statim erit cocta cœna. ser drade*

Idem in Bacchidibus: Quàm mox nauigo in Ephesum, ut
aurum repetam à Theotimo domum, taces?

Ibidem: Quam mox dico dabo.

Terentius in Adelphis: Hera ego hinc ad hos puīsam q̄
mox uirginem accersant.

Cicero pro Roscio Comedo: Expecto quā mox Cherea hac
oratione utatur. Hoc loco multi inepte dicūt: Expecto quā
to tempore, uel quādiu hac oratione utatur.

Titus Liuius ab urbe condita: Intenti q̄ mox signū daret.

S 3 Quid

¶ QUID—quod.

Quid quod cum simul iunguntur, mirificam Latinitati uenustatem pariunt: Modus enim est dicendi, cum quis interrogatur: uerbi gratia: Quid quod me etiā occidere uult? Multi inepte dicunt, quid tibi uidetur? uel quid dicis etiam me occidere uult? Sed subiectæ autoritates id melius ostendent.

Ci. in Academicis quæstionib⁹: Quid quod eadē illa ars quæ si Penelopes tela texens, tollit ad extremū superiora?

Idem: de officijs: Quid quod Theseus exegit promissum à Neptuno?

Idem de senectute: Quid quod sapiētissimus quisq; animo æquissimo moritur?

Idem pro lege Manilia: Quid quod salus sociorum summū in periculum, ac discrimen uocatur?

Idem ad Pōtifices: Quid quod in meo reditu spes ocij & cōcordiæ sita uidebatur?

Idem de natura deorum: Quid quod earum rerū, quæ nunc quæ omnino fuerunt, neq; esse potuerunt, ut Scyllæ, ut Chimæræ: quid quod hominum, locorū, urbium earum quas nunc uidimus?

Quid quod simul ac mihi collibitum est, præsto est imago? quid quod etiam ad dormientem ueniunt inuocata?

Idē Attico: Quid quod senatus eos uoluit præesse puincijs?

Ibidem: Quid quod tecū nunc quæ essem sine cura?

Idem pro lege Manilia: Quid quod salus sociorū summum in periculum ac discrimen uocatur?

Idem pro Cluentio: Quid quod Stalenus est condēnatus?

Idem

Idem de diuinatione: Quid quæ à Physicis & Dialecticis tractantur?

Idem in Catilinâ: Quid quod ab aduentu suo ista subsellia uacua facta sunt?

Idem in Anto. Quid quod cum collega tulit, quem ipse fecit sua nunciatione uitiosum?

Idem Q. Ciceroni fratri: Quid quod eodem tempore desiderio filiam?

Idem de oratore: Quid quod dixisti, inquit, Crasse, si hic hodie apud te maneremus, te morem nobis esse gesturum?

Horatius: Quid quod libelli Stoici inter sericos iacere puluill os amant?

Ouidius de Ponto: Quid quod ut emeritis referenda est gratia semper?

Idem in Epi. Quid quod auus nobis idem Pelopeius Atreus?

¶ QVÆ malum.

Sed quis sine piaculo prætereat enatum hunc quoque in ipsa urbe Latinitatis parente & altrice, tam bellum dicendi modum? Cum enim quem arguere, aut castigare uolebāt, sic ponebāt: Quæ malū ista tua dicacitas est? Qui malū isti Atheniēses? Sed clari⁹ infra, & pprie magis uidebit.

Ibi, malū, credo istertōs esse.

Plautus in Menechmis: Quæ malum hæc impudentia est?

Ibidem: Egō ne te iussi coquere? Respondetur: Certo tibi & parasito tuo. Respondetur: Cui malum parasito?

Idem in Aulularia: Quid tu malum curas, utrum crudū, an ego coctum edam?

Idem in Mercatore: Qui malum ego nugor, si tibi quod me rogas, respondeo?

Idem

Idem in Bacchidibus: Qui malum facile?

Terentius in Eunucho: Qui malum alij?

Cicero in Verrem: Quæ malum est ista tua audacia, atque amentia?

Ibidem: Quæ malum ista fuit amentia?

Idem Attico: Qui malum isti Pedentisse?

Idem in Philippicis: Quæ malū ista uoluntaria seruitus est?

Ibidem: Quæ malum est ista ratio semper optimis causis ueteranorum nomen opponere?

Titus Liuius ab urbe condita: Quæ malum ratio expertis alia experiri?

¶ QVAMOBREM, Cur, quapropter, quare.

QVamobrem, cur, quapropter, quare, ijs aduerbijs quanta inest dicendi gratia? quanta uenustas? Eo modo loquendi quo perfecti illi ueteres usi sunt: post quos nemo ferè elegantiam illam, & purum dicendi modum seruauit. Nā quis est, qui non ita post illos loquatur? Aliquam causam quæris, propter quam, aut ob quam me domo extrudas. Antiqui uero illi: Aliquam causam quæris, quàmobrē me domo extrudas, aut cur me domo extrudas, dicebāt. Et ubi dicitur à plerisque ineptissime, Quid est quod me uidere nō potes? Antiqui dicebāt: Quid est quàmobrē me uidere nō potes? aut quid est cur me uidere non potes? uel quid est quare me uidere nō potes? Quod obseruandum maxime censeo: Quare pro more exempla aliqua subiecimus.

Terentius in Eunucho, Aliquam causam quærebat senex, quàmobrē infigne aliquid faceret.

Idem in eodem: Multæ sunt causæ quàmobrē cupio.

Idem in

Idem in Adelphis: Nihil reperio quàm obrem laudet tantope
re Hegio meum officium.

Cicero Appio Pulchro: Multa mihi ueniebant in mentē, quàm
obrem istum laborē tibi etiam honori putarem fore.

Idem pro Aulo Cæcinnæ: Deinde nihil rationis affers, quàm
obrem, si libertas adimi nullo modo possit, ciuitas possit.

Idem pro M. Cælio: Quæ fuit enim causa, quàm obrem ue-
nenum isti mulieri uellet dare Cælius?

Idem pro Sexto Roscio Amerino: Si uel minima pars repe-
rietur quàm obrem uideantur illi non nihil tamen in de-
ferendo nomine secuti.

Idem pro Silla: Quid enim est, quàm obrem abs te Quinte
Hortensi factum darissimi, atque ornatissimi uiri non repre-
hendatur, reprehendatur meum?

Idem pro Cornelio Balbo: Quid est quàm obrem cui Ga-
ditano in hanc ciuitatem uenire non liceat?

Idem pro Cluentio: Nihil excogitem, quàm obrem Oppia-
nico damnari necesse sit.

Ibidem: Quid est quàm obrem quisque nostrum cæsorias sub-
scriptiones omnes fixas, & imperpetuum ratas putet esse
oportere?

Idem in Verrem: Quæ mulier digna quàm obrem iste diu-
tius Lampfaci commoraretur?

Ibidem: Nulla res est quàm obrem ego istum nolim ex pa-
ternis probris, ac uicinis emergere.

Ibidem: Neque adhuc causam ullam excogitare potui, quàm
obrem commiserit.

Ibidem: Quid est quàm obrem putes te tuam culpam non
T modo de

modo deriuare in aliquē, sed cōmunicare cū aliquo posse.

Ibidē: Quid tandē habuit argumēti, aut rationis res, quā obrem in eo potissimū Stenianum præmiū poneretur?

Ibidem: Multa signa dederat quā obrem quibus responsurus non uidetur, mentio de lege nulla fiebat.

Ibidem: Quod si ab Apollonio aliquid cōmissum esset, cū obrem iure in eum animaduerneretur.

Idem de finibus bonorum & malorum: Satis argumēti esse uidetur, quā obrem illa quæ natura prima sunt ascita, natura prima diligamus.

Alphenus, locati & conducti, lege, Habitatores: Ea conditio ne habitatorem esse, ut si quid aduersariū incidisset, quā obrem dominū aliquid demoliri oporteret, aliquam partē paruulā incommodi sustineret.

¶ Cur.

Cicero pro M. Cælio: An uobis aliam causam esse ulla putatis, cur in tantis præmijs eloquētiæ, tanta uoluptate dicēdi, tanta laude, tanta gratiā, tanto honore, tam sint pauci, semperq; fuerint, qui in hoc labore uersentur?

Idem pro Cluentio: Quid est Q. Naso, cur tu in hoc loco sexto sedeas?

Ibidem: Quæ causa Habito fuerit, cur interficere Oppianicum uellet?

Idem pro Sexto Roscio Amerino: Quod si tibi nulla causa est, cur hunc miserum tanta calamitate affici uelis?

Idem Attico: Sed erant causæ, cur hoc tēpore istic esse nollē.

Idem pro Roscio Comedo: Non fuit causa, cur tantum laborem caperes, & ad me uenires?

Alphenus.

Alphenus, locati & conducti, lege, Habitatores: Si iusta causa fuisset, cur periculum timeret?

Catullus: Nam quid feci ego, quid ue sum locutus,
Cur me tot male proderes poetis?

¶ Quapropter.

Plautus in Bacchidibus: Sed quid est quapropter nobis malum minitemini?

¶ Qua causa.

Plautus in Menechmis: Quid de te merui, qua me causa perderes?

Cicero pro lege Manilia: Satis mihi multa uerba fecisse uideor, quare hoc bellū esset genere ipso necessarium.

Asconius Pedianus, qui tametsi sub Augusto Cæsare floruit, bonâq; multa, atq; elegantia scripsit, sicuti libello, siue potius fragmento, quod ante hos annos repertum est, colligi potest, multa fluit, ac scatet barbarie. Quam tamen barbariem, non ab illo certe, qui bono etiam tunc tempore eruditus est, prouenire puto: sed potius ab aliquo insulso, atq; ineleganti Grammatico, qui interpretis uice functus, inepta multa conferuit, quæ postea unâ cū bonis autoris uerbis descripta sunt. Is inquam Asconius: Magnope, inquit, me hæsitare confiteor, quid sit quare Cicero Placentiâ municipium esse dicat. Quid sit quare, dixit: quod eleganter posuit, & modo illorum ueterum usus est.

Gn. Pompeius L. Domitio: Miror quid causæ fuerit, quare consilium mutaris.

MRESIDERE, subsidere, desiderere.
Maxime abstrusum hæctenus (ut arbitror) qd significet

T 2 residere

*residere*Terra desedidit.

residere, subsidere, desiderere. Quod cum ex multa uariâq; lectione deprehēdissem, nihil aliud esse terram desiderere, nisi cum terra magnis himbribus, uel ignota alia causa hiatum faceret: ita ut terra deorsum descenderet, uel subtraheret.

Quæ res melius ex subiectis autoritatibus colligetur.

Cicero de officijs: Hinc ille Giges inducitur à Platone, qui cum terra desedisset, magnis quibusdam himbribus in illū hiatum descendit.

Idem de diuinatione: Delata etiam ad senatum labes agri Priuernatis, cum ad infinitam altitudinē terra desedisset.

Ibidem: Vt multa oppida corruerint, multis locis labes facta sit, terræq; desederint.

Terra consedit apud Liuiū.

T. uero Liuius idem dixit de bello Macedonico: Terra inqt Velitris trium iugerum spacio cauerna ingenti desederat.

Non tamen dicendi modum seruauit, mutato ferè, & obsolescente iam bono dicendi modo, cum dixit ab urbe condita: Arpini terra campestri in agro in ingentem sinum consedit. & ibidem:

In Veliterno agro terra ingentibus cauernis consedit, arboresq; in profundum haustæ. Consedit igitur dixit pro desedit, cum cōsidere sit simul sedere.

Vergilius: Dicite quādoquidē molli consedimus herba.

Varro de re rustica: Quod inane natat, plenum desidet.

Ibidem: Vbi stramentū desedit in aperto loco palam, à quo nominata potest esse palea.

Residere est paulatim deorsum inclinare. *modus factus rōnfen*

Plautus in Captiuis: Ita q; uenter, gutturq; resident.

Hora. Nostrisq; ductum seditioibus bellū resedit. *ptinus.*

Idem:

Idem: Iam iam residunt cruribus asperæ pelles.

Ex Epistola Sabini pro Helena: Flamma recens parua sparsa resedit aqua.

¶ Subsidere est ferè idem quod residere: sed considerantibus aliquod discrimen omnino occurrit, quod melius uideatur, quàm demonstratur.

Vergilius in. v. Aeneidos: Subsident undæ, tumidumq; sub axe tonanti Sternitur æquor aquis.

Ouidius de Fastis: Quod simul emersum est fragor æthera terruit ipsum: Ictaq; subsedit pondere molis humus.

Ibidem: Iam leuis obliqua subsedit aquarius urna.

Ibidem: Pondere terra suo subsedit, & æquora traxit.

Idem in Metamor. Iussit & extendi campos subsidere ualles:

Ibidem: Flumina subsident, collesq; exire uidentur.

Ibidem: Paulum subsedit, & infra quàm solet esse fuit.

Idem in Ibin: Sic tua subsidens deuoret ossa cinis.

Idem ad Corinnã: At uos quã ueniet tumidi subsidite môtus.

Paulus de dâno infecto, lege, Athenis: Si uicio loci pars aliqua loci subsedit.

T. Liuius ab urbe condita: Subsident Hispani aduersus emissam tela ab hoste, inde ad emittenda ipsi consurgunt.

Hircius in cõmentarijs: Aqua quæ paulatim spacio temporis liquefcit ac subsidet.

¶ Quisquàm. *ymant*

Quisquàm quãtũ distet ab aliquo, à quoq; , à quocũq; , à quolibet, à quopiam: ex ijs quæ infra adduxi melius cognoscet. Interrogat em ferè sp, & cũ indignatiõe requirit.

T 3 Cicero

Cicero pro Cluentio: Est quisq̄ ^{ymant} qui cum hoc cognouerit, suspicari possit Oppianicum iudicio oppressum, & circumuentum esse innocentem.

Idem in Verrem: In eiusmodi re quisq̄ ^{ymant} tam impudens reperietur, qui ad alienam causam inuitis ijs, quorum negotium est accedere, aut aspirare audeat?

Ibidem: Num aut in uilitate nummū arator quisq̄ ^{ymant} dedit? aut in charitate de æstimatione frumenti questus est?

Ibidē: Quid em̄ quisq̄ ad meā pecuniā me inuito aspiret?

Idē pro lege Manilia: Et quisq̄ dubitabit, quid uirtute profecturus sit, qui tantum autoritate profecerit?

Ibidem: Et quisq̄ dubitauit, quin hoc tantum bellum transmittendum sit?

Idem pro domo sua: Hanc deam quisq̄ uiolare audeat?

Idem in Philippica: Ab hoc igitur quisq̄ bellum timet?

Vergilius: Et quisq̄ nomen Iunonis adoret?

¶ Quā itineris, quā de Bruto.

hic Qua .i. ubi

Quā itineris, quā de Bruto, Modus est dicendi, quo inepte dicūt: Ea parte q̄ itineris, uel de Bruto metio fit.

Cicero Attico: At q̄ nonesta, q̄ expedita tua consilia, q̄ eui gilata tuis cogitationibus, quā itineris, quā nauigationis, quā congressus, sermonisq̄ cum Cæsare.

Eidem: Cum uideo te distentissimum esse, quā de Butrotijs quā de Bruto.

¶ **Q**UAM plurimus, pro Quāto magis &c.

EDiscendus est & hic loquendi modus, quo Cato, & alij ueteres usi sunt.

Idem enim de re rustica: Quā plurimam brassicam ede rit, tam

rit, tam citissimū sanus fiet. Illiterati uero hunc q̄q; dicendi morem nō curantes, dicunt: Quanto plus, aut quanto magis ederis ex Brassica, tanto citius sanus fies.

¶ QVAM citissime, tam maxime.

ET hic modus alter, non inelegantior superiore, non est prætereundus.

Idem Cato: Quā citissime conficies, tam maxime expediet.

Ibidem: Quā acerbissima olea erit, tam oleū optimū erit.

¶ QVOD te oro.

Modus est etiam Romani candoris plenus in particula Quod. Cum enim aliquid timentes narrabant, ac deinde ne quid tale eneniret, obsecrabant, Quod te oro dicebant: quod perinde est quasi, Quare te oro,

Terentius in Ecyra: Male metuo, ne Philomenæ magis morbus aggrauescat: quod te Aesculapi, & te salus nequid huius sit oro.

Horatius in epistola: Pol me miserum patrone uocares,

Si uelles inquit uerum mihi dicere nomen:

Quod te per genium, dextrāq; deosq; penates

Obsecro, & obtestor, uitæ me redde priori.

¶ RENUNCIARE. *weder boedscap bringen*

Quam diuersum est quod in bonis autoribus legimus in uerbo Renuncio, ab eo sensu qui passim uulgo celebratur: Est enim renunciare legationem, idem quod referre quid in legatione gestum sit.

Cicero in Philippica: Cum enim legati renūciauerint quod certe renunciabunt, non in uestra potestate, non in Senatus esse Antonium.

Ibidem